

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
регистрационен индекс	Дата
ВСС - 5380	0 -09- 2019

ОТГОВОРИ

На въпроси, зададени от Български институт за правни инициативи

От Радослав Димов Димов –

Кандидат за административен ръководител – апелативен прокурор на
Апелативна прокуратура – София

1. Установявате ли конкретни „тенденции“ във връзка с престъпленията, извършвани съответно от служители на ДАНС и от МВР, на база дългогодишния Ви опит като завеждащ трети отдел „Общопасни престъпления и престъпления, извършени от служители на ДАНС, МВР и ГД“Охрана“ при Министерство на правосъдието“ в СРП?

Отговор: От работата ми като завеждащ трети отдел при СРП и като административен ръководител на тази структура съм установил, че преимуществено от компетентността на тази прокуратура се образуват досъдебни производства за извършени от служители на МВР престъпления по чл.131 ал.1 т.2 от НК, т.е. причиняване на телесна повреда от полицейски орган по повод на службата му, като в тази връзка за сравнение през 2017 г. са били образувани 13 дела, за 2018 г. – 7 дела, а за първото шестмесечие на 2019 г. – 9 дела, т.е. налице е тенденция към тяхното увеличаване.

В тази насока са и повечето жалби, постъпващи в Софийска районна прокуратура, приключили с постановления за отказ от образуване на наказателно производство, след извършването на проверка, поради липса на данни за извършено престъпление.

2. В концепция си отбелязвате, че в изпълнение на Комуникационната стратегия на съдебната власт 2014-2020 г. в САП се провежда „правилна медийна политика като ежедневно се публикуват прессъобщения на интернет страницата на ПРБ от прокуратурите и апелативния район. На постъпващи конкретни журналистически запитвания са изготвяни писмени отговори“, а на стр.17 твърдите, че е

„налице пасивност при осъществяване на комуникация с медиите, което от своя страна води до неосведоменост на обществото за дейността на тази прокурорска структура.“

С оглед на това, каква е визията Ви за комуникационната политика на САП в следващите 5 години? Отчитате ли позитиви и негативи, свързани с присъствието на съдебната власт в социалните мрежи, в т.ч. официални институционални профили на органи на съдебната власт и изявления на отделни магистрати?

Отговор: На стр.22 от концепцията си съм отбелязал, че ежедневното публикуване на прессъобщения на интернет страницата на ПРБ е добра практика, която ще запазя и ще надградя, като ще изискам даването на повече информация по приключили случаи с наказани лица и постигнати крайни резултати от проведени наказателни производства. Считам, че следва да се засили комуникацията на говорителя на АП-София с тези на прокуратурите в района, като ежедневно бъде осведомяван за делата, представляващи обществен интерес, както и да им оказва методическа помощ. Прокуратурата следва да бъде активна страна при комуникацията с медиите, особено що се касае за постигнати положителни резултати – приключило в кратки срокове наказателно производство, предизвикало обществен интерес, или повдигане на обвинение срещу определено лице по случай, ангажирал общественото внимание. В дейността на говорителя и на административния ръководител на САП следва да се включи и участието им в съвместни брифинги с органите на изпълнителната власт по случаи, попадащи в посочените по-горе критерии.

По отношение на присъствието на съдебната власт в интернет пространството, мога да изразя становище само по отношение на това на прокуратурата на Република България. Не намирам за необходимо създаването на профили на структурите на прокуратурата в социалните мрежи, като вместо това следва да се наблегне на активната комуникация с медиите, която следва да бъде двустранна. По този начин в по-висока степен ще се гарантира прозрачност в работата на съдебната власт.

По отношение на даването от отделни магистрати на изявления, правилата за това са уредени в Комуникационната стратегия на съдебната власт 2014-2020 г.

3. Във връзка с препоръката „да се предприемат действия по засилване контрола на прокурорите при СРП върху разследващите полицаи, с цел своевременно приключване на разследването в рамките на срока по чл.234 НПК“, отбелязана в доклада за дейността на СРП през 2017 г. и възложените функции на прокурори-координатори, какъв напредък и предизвикателства отбелязвате към днешна дата?

Отговор: В следствие на предприетите от ръководството на СРП административни мерки – създадена и наложена организация за ежеседмично изпращане на вниманието на наблюдаващите прокурори и на ръководителите на ведомства, на които са възложени разследвания, справка за дела, по които предстои изтичането на срока на разследване, както и въвеждането на фигурата на прокурори-координатори, контролиращи своевременното изпращане на предложения за продължаване на сроковете по чл.234 от НПК – броят на приключените разследвания извън законоустановения срок за 2018 г. е 218 броя, като за сравнение през 2017 г. този брой е бил 2443. Това сочи, че създадената организация в СРП дава своите положителни резултати. Разбира се, следва да се отчетат и усилията, мотивираността и отговорността при осъществяване на функциите на колегите наблюдаващи прокурори.

Горното ми дава мотивация да наложа този модел на организация за следене на сроковете за разследване в целия район на Апелативна прокуратура – София.

4. Необходимо ли е да има обща политика за ограничаване на стресовите фактори в работата на магистратите, по-специално административните ръководители?

Отговор: Всяка работа, респ. работна среда носи със себе си специфични стресови фактори, като работата на магистратите не е изключение. Доколкото дейността на прокурорите и съдебните служители към Прокуратурата е специфична, следва да се идентифицират тези фактори, след което да се предприемат действия по тяхното ограничаване и премахване. В тази връзка, считам за уместно налагането на обща политика за ограничаването им. По мои наблюдения работата на магистратите, вкл. и на административните ръководители, е много натоварена и изключително отговорна. С оглед това, за ограничаване на

стресовите фактори следва да се поставят ясни цели за постигане и правилно разпределение на задачите от страна на административните ръководители, които да наложат спокойна работна среда и предвидимост.

Тук е мястото да отбележа, че Националният институт на правосъдието вече провежда обучение на тема „Превенция на професионалния стрес и изчерпване в контекста на Burn-out синдрома“.

5.Трябва ли продължаващото обучение за прокурори да стане задължително? Ако „да“, какви за Вас са приоритетните теми? Колко часа годишно следва да бъде?

Отговор: Естеството на прокурорската дейност предполага непрекъснато повишаване на квалификацията на колегите, които са достатъчно мотивирани за това. Наблюденията ми са, че прокурорите проявяват голяма инициатива при участието си в организирани обучения и обмени, не само в страната, но и в чужбина.

Намирам за добра практика всеки прокурор взел участие в обучение да изготвя доклад относно наученото, който да бъде свеждан до знанието на всички колеги посредством електронната поща.